

GÜLTEN AKIN: BENİM SEVGİLİ OZANIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 07 Kasım 2015 07:42 -

Gülten Akın ölmüş! İki yıl önce aramızdan ayrılan eşi Yaşar Cankoçak'ın acısı hâlâ içimdeyken, Gülten Akın'ın kaybıyla beynimden vurulmuşa döndüm. Bunu bir edebiyat sevgisine bağlamayacağınızı tahmin ederim. Cankoçaklar bizim en yakın dostlarımızdandı. Onlarla tanışmak benim hayatta en büyük kazançlarımdan biridir.

Daha öğretmen okulu öğrencisiyken edebiyata meraklı öğrenciler olarak Gülten Akın'ın adını biliyorduk. Rüzgâr Saati, Kestim Kara Saçlarımı şiir kitapları öğretmen olduğum 1964'e kadar yayımlanmış bulunuyordu.

Benim şansım, hayat serüveninin onları köyümüze 12.5 kilometre yakında bulunan Kumru ilçesine atmış olmasıdır. Yaşar Cankoçak burada kaymakam, onun gibi Hukuk mezunu Gülten Akın da hazine avukatıydı. 1966 yılıydı. Şehir Kulübünde Yaşar Bey'le karşılaştığım zaman kim bilir öğretmen ve memurlara neler anlatıyor, onlardan neler öğreniyordu. Sosyalizme evrilmekte olan Köycülük çalışmalarımın otürü adımı daha önceden duymuş olan Yaşar Bey'in, akşam Kulüpten birlikte çıktığımızda beni evinde konuk etmeye kesin karar vermiş olduğu anlaşılıyordu. Öğretmen de olsa bir köylü çocuğunun kaymakamın evinde konuk olması duyulmuş şey değildi. Gitmemek için ne kadar direttiysem de sonunda benim askerliğimi er, kendisinin ise yedek subay olarak yapmış olmasını gerekçe göstererek bana evlerine gitmemi emretti!

Daha 1960'ta ilçe olmuş, boz bulanık sularıyla 30 kilometre yolculuktan sonra Karadeniz'e ulaşan Kumru deresinin geçtiği daracık vadideki bu küçük kasabanın kıyısındaki kaymakam lojmanında bizi Gülten Akın bekliyordu. O akşam yemekte bu "özel" konukları için şarap açtılar. Nazım Hikmet'in şiirlerini kendi sesinden dinledik. Geç vakitlere kadar söyleştik.

Bu güzel karşılaşma bende, onunla bir söyleşi yapma hevesi uyandırdı. 20 Eylül 1966'da sorularımı verdim ve söyleşi Sivas'ta yayımlanan Su dergisinin Ocak 1967 tarihli sayısında yayımlandı.

Kumru'ya sürgün gelmiş olan Cankoçaklar, bir süre sonra Kumru'dan da Gerze'ye sürüldüler. Neden sonra, sanırım Ecevit'in kısa süren hükümetlerinden birinde Yaşar Abi, Ankara'da İmar İskân Bakanlığı'nda bir üst göreve geldi. Seyranbağları'nda sıradan bir daireye yerleşmişlerdi. Ankara'ya geldiğim bir tarihte evlerinde ikinci kez misafir oldum. 1977'de eşim ve ben de Ankara'ya naklettik ve o tarihten sonra yakın zamana kadar ailece görüştük. Beş çocukları

GÜLTEN AKIN: BENİM SEVGİLİ OZANIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 07 Kasım 2015 07:42 -

vardı. Birçok ailenin tek çocukla yetinmesi, bizim de iki çocuğumuz olması karşısında “O da ne, eşantiyon gibi!” sözleriyle hayretini dile getirirdi. Yozgat doğumluydu Seyran’da oturmalarının nedeni de böyle beş çocuklu, Anadolu’dan gelmiş gecekondulu halkıyla iç içe yaşama isteği olmalıdır.

BANA VERDİĞİ DERS

1980’li yılların birinde, çalıştığım okulda öğretim yılını açış konuşması görevini bana vermişlerdi. Bu konuşmanın metnini Öğretmen Dünyası’nda yayımladım. Orada öğrencilere hitaben “Sizi seviyoruz” cümlesi geçiyordu. Yazıyı okuyan Gülten Akın, “Olmamış” dedi. “İnsan hiç sevdiğini söyler mi? Sevgi zaten kendini belli eder.” Bu bana verilmiş değerli bir hayat dersiydi. O tarihten sonra sevdiğim hiç kimseye böyle bir cümle kurmadım. O da halk sevgisini böyle bir cümle kurmadan anlattı.

Kitaplarım çıktıkça bir nüshasını imzalayarak onlara götürmek benim için büyük bir zevkti. Gülten Akın da kitaplarını bize imzalıyordu. Bu yazıyı yazarken bunlardan beşini kitaplığımda buldum. Buraya onun bir fotoğrafı yerine hiçbir fotoğrafın yerini tutamayacağı beni gönendiren dostluk ithaflarından birini koyuyorum.

HALK GİBİ YAŞAMAK

Ankara’da birçok orta halli aile bile kalorifere geçmişken Cankoçakların hâlâ sobalı bir evde oturmasının, Yaşar Abi’nin ikinci ve filtresiz Bafra içmeye devam etmesinin nedeni, bu ailenin savundukları sınıfın yaşamlarına da ortak olma düşüncesidir. Ev buluşmalarımız benim için bir bilgi şöleni olurdu. Ülkemizin geçmişinden, geleceğinden, kitaplardan konuşurduk. Benim Kumru’daki evlerinde ilkokula giderken tanıdığım büyük oğulları Murat, büyümüş, siyasi bir olaya adı karışınca tutuklanıp yargılama altına alınmıştı. Eşim, onun avukatlığını üstlenince ilişkilerimiz daha da yakınlaştı. Oğlu Mamak’ta ölüm orucundayken Gülten Hanım, bu durumdaki bütün anneler gibi perişan oldu. (Murat 1986’da tahliye olabildi).

Gülten Akın’ın katıldığı iki etkinlik düzenledim. İlki 28 Ekim 189’da Öğretmen Dünyası dergisinin Cumartesi Söyleşileri programında “Şiir Üzerine” idi. İkincisini, 8 Ağustos 1996’da Ayvalık Bizimköy Tatil Sitesi’nde yaptık. Onu Burhaniye Denetko’daki yazlıklarından alıp getirdik ve o gece bizde konuk ettik. Ertesi gün yazlığına götürüp bıraktığımızda evlerinin balkonunu saran

GÜLTEN AKIN: BENİM SEVGİLİ OZANIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 07 Kasım 2015 07:42 -

asmadan bir sepet üzümü kendi elleriyle derip komşularımıza gönderdi. 1992'de bu yazlığın anahtarını bize vererek orada on gün tatil yapmamızı sağlamışlardı. Her yıl tatile gittiğimizde onlara uğramayı tükenmeyen dostluğumuzun bir gereği saydık.

Yaşar Cankoçak, onulmaz hastalıklar çekti. Uzun süre hastanelerde kaldı. Gülten abla çok yalnızlık çekti. Sonunda kendisi de böbrek rahatsızlığına yakalandı. Ankara'da ve Burhaniye'de haftada üç gün diyalize girdi.

Geçen yıl büyük bir sanat ödülü aldığında telefon edip ziyaretine gelmek istediğimizi söyledim. Diyalize girdiği için çok yorgun olduğu yanıtını verdi. Geçen ay bu isteğimizi tekrar ettiğimde gene diyalizden gelmişti ve çok yorgundu. Hep aklımızın bir ucundaydı. Kısmet olmadı!

ÖĞRETMEN TÜRKÜLERİ

Gülten Akın'ın şiirlerinden birinde adımın geçmesi benim için ne büyük bir onur. 4 Eylül 1976'da Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan, aynı yıl Ağıtlar ve Türküler kitabına da giren "Öğretmen Türküleri" adlı şiirde, tanıdığı öğretmenleri anlatıyor, bunlardan dördünün de adını belirtiyor. Andığı ilk öğretmen, Gevaş'ta tanıdığı (Şimdi Ankara'da oturan) Kadir Okçu'dur. Gerze'de tanıdığı öğretmenleri anlatmakta ama adlarını vermemektedir. Almanya'ya işçi olarak giden "Kamber"i anmaktadır. Şiirin bir bölümü bana ve Ertan Sarıhan'a ayrılmıştır. O dizeler şöyledir:

"Ordudan Fatsadan Kumrudan

Söndürülemedi söndürülemeyecek olan

Çoban ateşleri gibi çifte çifte

Tan şimdi ölümsüz ağıtlarda

GÜLTEN AKIN: BENİM SEVGİLİ OZANIM

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 07 Kasım 2015 07:42 -

Zeki'yi bildiniz mi?"

Kızıldere katliamında ölen Ertan Sarıhan'ın adını anmak yasak kavramına gireceğinden onun adı şiirde güneşin doğuşundan önceki zamanı da anlatan Tan olarak veriliyor.

Akın, ayrıca 1981'de "Öğretmen Türküsü" adlı bir şiir daha yazdı ve ilk kez Öğretmen Dünyası'nın Kasım 1981 tarihli sayısında yayımlanan bu şiiri Salih Aydoğan besteledi.

Gülten Akın'ın sanatını anlatmaya kendimde yetki görmem. Ancak bu şiirlere, derin bir halk kokusu sinmiş olduğunu anlayabiliyorum. Cankoçaklar, sosyalizmi yüzünden okumamışlar, hayatlarının da kılavuzu sayacak kadar içleştirmişlerdi.

Öğretmen Dünyası'ndaki söyleşisinde Gülten Akın sanat anlayışını anlatırken Çağdaş Şiiri şöyle tanımlamıştı: "Çağdaş şiir demek, özünde etkin insanın bulunduğu, yaşamın değişebilir, hele değiştirilebilir olduğunun kabul edildiği, biçimsel değişikliklerle yetinmeyen, Batı öykünmeciliği ile yetinmeyen, sıkıntılı, eleştiren ama değiştirme umudu, isteği olan şiir demektir. Orda şiir ozanından, ozan yaşamdan ayrılmaz. Bu anlayışla çağdaş Türk şiiri Nazım'la başlar. Geleneği Yunus'tan, Pir Sultan'a da gider. Neruda ve Lorca'dan geçer." (5)

Ölüm haberi üzerine sosyal medyada onun için duygularını dile getirenlerin çokluğu, yaşamının ve yazdıklarının gördüğü karşılıktır. Has şairler bu nedenle ölmüş sayılmazlar. (5 Kasım 2015)